

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6625201886
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibal'ová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2025:6625201886.2

Uznesenie

Okresný súd Lučenec v spore žalobcov: 1/ A. B., narodená XX.XX.XXXX a 2/ C. B., narodený XX.XX.XXXX, obaja žalobcovia trvale bytom D. E. XXXX/XXX, XXX XX D. proti žalovanému: DPS financial consulting, s.r.o. so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930, o neurčitom podaní, takto

rozhodol:

Podanie žalobcov 1/ a 2/ doručené súdu dňa 29.04.2025 o d m i e t a .

odôvodnenie:

1. Dňa 29.04.2025 bolo súdu doručené podanie žalobcov 1/ a 2/, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť podaním vo veci samej (žalobou). Keďže toto podanie nespĺňalo náležitosti podania vo veci samej, súd uznesením č.k. 10Csp/19/2025-32 zo dňa 07.05.2025 vyzval žalobcov 1/ a 2/, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia podanie doplnili a opravili tak, že uvedú zrozumiteľné opísanie rozhodujúcich skutočností, a to takým spôsobom, aby opis rozhodujúcich skutočností umožňoval individualizáciu skutkového deja a slúžil tak k vymedzeniu predmetu sporu po skutkovej stránke a jeho právnomu posúdeniu, a uvedú žalobný návrh (petit), z ktorého musí byť zrejmé, čoho sa ním žalobcovia domáhajú a voči komu, teda aby bol tento jasný, určitý a aby bolo súdu jednoznačne zrejmé, o čom má konať a vecne rozhodnúť, pričom tento musí logicky vyplývať z tvrdení žalobcov 1/ a 2/ uvádzaných v rámci opisu rozhodujúcich skutočností. Zároveň súd poučil žalobcov 1/ a 2/, že ak podanie v určenej lehote nedoplnia a neopravia a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd podanie odmietne.

2. V uznesení č.k. 10Csp/19/2025-32 zo dňa 07.05.2025 súd žalobcom 1/ a 2/ ozrejmil, z akého dôvodu považuje ich podanie za nezrozumiteľné, keď uviedol, že z opisu rozhodujúcich skutočností nie je možné jednoznačne vymedziť predmet sporu po skutkovej a právnej stránke, a tiež je podanie neurčité, nakoľko žalobcovia neuviedli žalobný návrh (petit), t.j. čo podaním sledujú, tak, aby bol tento určitý, jasný, zrozumiteľný a spĺňal podmienky vykonateľnosti a aby bolo súdu jednoznačne zrejmé, o čom má konať a vecne rozhodnúť, pričom z obsahu žaloby nie je možné jednoznačne definovať, čoho sa žalobcovia domáhajú. Žalobcovia svoje podanie označili ako „Žaloba o splnenie povinnosti v rámci Zmluvy o úvere č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 21.05.2007 uzatvorenej medzi stranami konania“, pričom v petite žaloby žiadali, aby súd určil, že žalobcovia majú povinnosť vrátiť žalovanému iba takú finančnú čiastku, akú na základe Zmluvy o úvere č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 21.05.2007 uzatvorenej medzi stranami konania od veriteľa získali a nie viac. V rámci opisu rozhodujúcich skutočností uviedli, že podávajú žalobu o splnenie povinnosti, pričom zároveň dodávajú, že súd má postupovať podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a poukázali aj na inštitút bezdôvodného obohatenia. Z uvedeného nebolo súdu jednoznačne zrejmé, čoho sa žalobcovia predmetným podaním domáhajú. V prípade žaloby o splnenie povinnosti ide totiž o žalobu v zmysle § 137 písm. a) CSP a v prípade určenia, že žalobcovia majú povinnosť vrátiť žalovanému iba takú finančnú čiastku, ktorú od veriteľa získali na základe zmluvy o úvere, ide o žalobu o určenie právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku, t.j. ide o dva odlišné typy žalôb. Pritom formulácia žalobného návrhu by mala vychádzať zo znenia hmotnoprávnej normy, o ktorú sa opiera právny dôvod žaloby.

Súd tiež poukázal na skutočnosť, že žalobca má povinnosť svoj uplatnený nárok skutkovo zdôvodniť, teda musí uviesť, z čoho si vyvodzuje uplatnený nárok (predmet sporu). Na zabezpečenie podkladov nevyhnutných na správne právne posúdenie toho, čoho sa žalobca domáha, zákon ukladá žalobcovi povinnosť uviesť vždy v žalobe rozhodujúce skutočnosti (§ 132 ods. 1 CSP), ktoré majú súdu umožniť, aby z neho vyvodzovaný nárok analyzoval a právne kvalifikoval z aspektov významných nielen pre posúdenie rôznych otázok procesnej povahy, ale aj pre posúdenie sporu. Uvedené opísanie rozhodujúcich skutočností je spolu so žalobným návrhom (petitom) pre súd záväzné a nemôže ho prekročiť.

3. Uznesenie bolo žalobcom 1/ a 2/ doručené dňa 12.05.2025.

4. Dňa 14.05.2025 bolo súdu doručené podanie žalobcov 1/ a 2/ označené ako „Vyjadrenie žalobcov k výzve konajúceho súdu vo veci podanej žaloby o splnenie povinnosti v rámci Zmluvy o úvere č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 21.05.2007 uzatvorenej medzi stranami konania a sťažnosť žalobcov na nedôstojné konanie vyššej súdnej úradníčky A. B. B. a šikanovanie spotrebiteľov v tejto právnej veci“.

Hoci žalobcovia 1/ a 2/ vo svojom podaní citujú ustanovenia § 239 ods. 1, § 240, § 242, § 247, § 248, § 250 ods. 2 CSP, ktoré upravujú inštitút sťažnosti proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, z obsahu podania je zrejmé, že sa jedná o sťažnosť proti postupu vyššej súdnej úradníčky v konaní, spočívajúcom vo vyzvaní žalobcov 1/ a 2/ na opravu a doplnenie ich podania.

Sťažnosť podľa § 239 a nasl. CSP je osobitným prostriedkom procesnej obrany voči definovaným uzneseniam (uzneseniam súdu prvej inštancie vydaným súdnym úradníkom) a musí spĺňať náležitosti ustanovené zákonom (§ 243 CSP – označenie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha). Z podania žalobcov je však zrejmé, že ich sťažnosť smeruje voči podľa ich vyjadrenia nedôstojnému konaniu vyššieho súdneho úradníka, ktorým sa dopúšťa šikanovania spotrebiteľa, a ktoré považujú za formalistický a neodborný prístup súdu označený žalobcami ako právnický hyenizmus. Z povahy tohto podania je zrejmé, že jeho obsahom nie je sťažnosť proti uzneseniu súdu, ale proti konaniu vyššieho súdneho úradníka, preto uvedené podanie súd predložil na zaevidovanie do Správneho registra tunajšieho súdu, pričom uvedená sťažnosť bola vybavená pod sp. zn. 1SprS/10/2025.

5. Ďalej v predmetnom podaní zo dňa 14.05.2025 žalobcovia uviedli, že opakovane v súlade s Civilným sporovým poriadkom podávajú žalobu z dôvodu ochrany ohrozeného spotrebiteľa a v ďalšom texte podania je doslovne prevzatá pôvodná textácia žaloby tak, ako bola táto obsahom podania zo dňa 29.04.2025, ktoré je zažurnalizované na č.l. 1 – 16 súdneho spisu. Z uvedeného je zrejmé, že žalobcovia 1/ a 2/ svoje podanie po vecnej stránke nijakým spôsobom neopravili ani nedoplnili.

6. Podľa § 127 ods. 1 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis.

7. Podľa § 129 ods. 1 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

8. Podľa § 129 ods. 2 CSP, v uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

9. Podľa § 129 ods. 3 CSP, ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

10. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

11. Podľa § 132 ods. 2 CSP, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

12. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

13. Žalobcovia 1/ a 2/ sa svojou žalobou označenou ako „Žaloba o splnenie povinnosti v rámci zmluvy o úvere č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 21.05.2007 uzatvorenej medzi stranami konania“ domáhajú určenia, že žalobcovia majú povinnosť vrátiť žalovanému iba takú finančnú čiastku, ktorú na základe zmluvy o úvere uzatvorenej medzi stranami konania od veriteľa získali a nie viac.

Žaloba je síce obsahovo rozsiahla (v rozsahu 16 strán), avšak jej podstatný obsah tvorí citácia veľkého množstva, niekedy aj opakovane uvádzaných zákonných ustanovení, v niektorých prípadoch už dlhé časové obdobie neplatných a neúčinných (napr. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý nie je súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky od 27.09.2018), pričom žaloba je založená na všeobecných, vágnych a nekonkrétnych tvrdeniach žalobcov o tom, že v zmluve absentujú zákonné náležitosti, zmluva je bezúročná a bezpoplatková, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, konanie žalovaného je poznačené nekalými obchodnými praktikami, z takéhoto neplatného právneho úkonu nemôžu vzniknúť právne účinky, zmluva je vopred pripravenou typovou zmluvou, zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané. V tejto súvislosti žalobcovia poukázali aj na ustanovenie § 298 CSP. Pre žalobcov má význam otázka, či sa veriteľ na ich úkor bezdôvodne obohatil, pričom im nie je úplne zrejme suma, ktorú veriteľovi doposiaľ uhradili, keďže podľa ich vyjadrenia žalovaný zatajuje pohyby na účtoch súvisiacich so vzájomnými plneniami titulom úveru; spolu sa podľa ich názoru má jednať minimálne o sumu 40.673,49 Eur. Žalobcovia tiež uviedli, že žalovaný pristúpil k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, pričom na to neboli splnené zákonné podmienky.

14. Žalobcovia označili svoju žalobu ako žalobu o splnenie povinnosti. Vo všeobecnosti možno uviesť, že pri žalobe na plnenie podľa § 137 písm. a) CSP znie žalobný návrh na zaplatenie určitej peňažnej sumy alebo na splnenie inej ako peňažnej povinnosti. Nepeňažnou povinnosťou môže byť niečo dať, resp. vydať, dodať či vypratať (dare), niečo vykonať (facere), niečo sa zdržať (omittere) alebo niečo strpieť (pati). Formulácia petitu v podaní zo dňa 29.04.2025 však navodzuje dojem žalobného návrhu podľa § 137 písm. d) CSP, čo je určovacia žaloba, konkrétne žaloba o určenie právnej skutočnosti.

15. Súd sa domnieva, že hlavným zmyslom podanej žaloby bolo, aby boli žalobcovia 1/ a 2/ voči povinní žalovanému zaplatiť iba istinu poskytnutého úveru bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov.

16. Pokiaľ žalobcovia uviedli, že je jedno, či je zmluva bezúročná a bezpoplatková alebo súd uzná neprijateľné zmluvné podmienky, čo v ponímaní žalobcov spôsobuje neplatnosť zmluvy, lebo výsledok je matematicky totožný, t.j. spotrebiteľ má vrátiť veriteľovi (len) to, čo od neho reálne dostal, s týmto názorom nemožno súhlasiť. Neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách môžu viesť k neplatnosti týchto podmienok. Ak zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku, táto podmienka je neplatná, ale zmluva ako celok zostáva v platnosti, pokiaľ je možné ju oddeliť od neplatnej časti. To znamená, že ak sa zmluvná podmienka považuje za neprijateľnú, súd ju vyhlási za neplatnú, ale ostatné časti zmluvy zostanú v platnosti, ak sú oddeliteľné od časti neplatnej.

17. Povinnosť uhradiť len istinu úveru bez úrokov a poplatkov je právnym dôsledkom bezúročnosti alebo bezpoplatkovosti úveru, ale takisto právnym následkom judikovanej neplatnosti úverovej zmluvy (kedy sú obe zmluvné strany povinné vydať si všetko, čo podľa neplatnej zmluvy dostali, to znamená, že spotrebiteľ je veriteľovi povinný vrátiť len sumu, ktorú od neho dostal; § 457 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na nesúrodé skutkové tvrdenia, ktoré boli obsahom žaloby, musí súd konštatovať, že nie je súdu zrejme, ako má súd rozhodnúť, a toto nemožno vyvodiť ani zo skutkových tvrdení obsiahnutých v žalobe, keďže žalobcovia argumentujú aj bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, aj neplatnosťou zmluvy. Žaloba o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru aj žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú žaloby o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/223/2020 zo dňa 26.01.2022, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov č. 2/2022, podanie takýchto žalôb je možné aj v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ako je to v tomto prípade. Avšak záver, že úver je bezúročný a

bez poplatkov sa vylučuje so záverom o neplatnosti zmluvy o úvere. Bezúročný a bez poplatkov môže byť len taký úver, ktorý je poskytnutý na základe platnej zmluvy.

18. Okrem toho súd poukazuje aj na právny názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 17Co/100/2019, v zmysle ktorého pre účely ochrany žalobcov pred výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby prichádza do úvahy tiež vedenie sporu o výške pohľadávky aj formou určovacej žaloby podľa vzoru uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 21.07.2009, ktoré je aplikovateľné aj po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku a z ktorého vyplýva, že ak na podanie žaloby o peňažné plnenie je aktívne legitimovaný iba veriteľ, ktorý nemá záujem podať žalobu o plnenie, v rámci ktorej by sa preskúmavala skutočná výška jeho pohľadávky voči spotrebiteľovi, nemožno odoprieť ochranu spotrebiteľovi formou určovacej žaloby o výške pohľadávky, pretože spotrebiteľ potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov najmä pokiaľ ide o odplatu vo forme úrokov a poplatkov. Takýto typ žaloby, ako vyplýva z vyššie uvedeného, je rovnako určovacou žalobou, a to o výške pohľadávky.

Súdu je pritom z úradnej činnosti známe, že na Okresnom súde Lučenec je pod sp. zn. 10Csp/9/2025 vedené konanie žalobcov 1/ a 2/ A. B. a C. B. proti žalovaným 1/ DPS financial consulting, s.r.o. (veriteľ), 2/ DUPOS dražobná, spol. s r.o. (dražobník) a 3/ DIFFEWA, s.r.o. (vydražiteľ) o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX k.ú. D. vo vlastníctve žalobcov 1/ a 2/. Vzhľadom na tieto okolnosti by preto aj takáto určovacia žaloba v prípade žalobcov 1/ a 2/ mala opodstatnenie, a to aj vzhľadom na skutkové okolnosti, ktoré uvádzajú vo svojej žalobe v tomto spore, kde poukazujú na to, že im nie je zrejmé, aký je zostatok ich úveru.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené nie je súdu zrejmé, či sa žalobcovia 1/ a 2/ svojou žalobou domáhajú určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čo má za následok, že žalobcovia sú žalovanému povinní zaplatiť len istinu poskytnutého úveru a nie viac, alebo sa svojou žalobou domáhajú určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo má tiež v konečnom dôsledku za následok, že sú žalobcovia povinní žalovanému zaplatiť len istinu poskytnutého úveru a nie viac, alebo sa domáhajú určenia, že žalobcovia sú povinní žalovanému doplatiť len zvyšok istiny poskytnutého a doposiaľ nevráteného úveru a nie viac. Ako už bolo uvedené vyššie, pritom záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a záver o neplatnosti zmluvy sa priamo vylučujú.

20. Údaj o tom, čoho sa žalobca domáha, musí byť v žalobe vyjadrený spôsobom, ktorý nevzbudzuje pochybnosti o tom, ako majú byť vymedzené práva a im zodpovedajúce povinnosti strán sporu. Je tomu tak preto, že v civilnom sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou, je súd viazaný žalobou a nemôže priznať iné práva a uložiť iné povinnosti, ako sú navrhované. Musí žalobný petit v svojom rozhodnutí celkom vyčerpať a nesmie ho prekročiť. Žalobný petit je nesprávny, ak vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností v ňom obsiahnutých je nepresné, neurčité alebo nezrozumiteľné. Žalobný petit musí vychádzať z udania rozhodujúcich skutočností. V prípade, že nevychádza z týchto skutočností, ale z iných v žalobe neuvedených okolností, je žalobný petit rovnako nesprávny, i keď sám o sebe je presný, určitý a zrozumiteľný.

21. Vzhľadom na všeobecné, vágne a nesúrodé skutkové tvrdenia obsiahnuté v žalobe a nejednoznačný, neurčitý petit žaloby, ktorý je naviac nevykonateľný, nevedel súd posúdiť, k čomu žaloba žalobcov 1/ a 2/ smeruje, ako má súd vo veci rozhodnúť. Preto súd za účelom ustálenia predmetu konania v zmysle § 129 CSP žalobcov 1/ a 2/ poučil o vadách podania a vyzval na ich odstránenie (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/268/2019 zo dňa 25.11.2020). Nakoľko však žalobcovia 1/ a 2/ svoje podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu žalobou, nijakým spôsobom neopravili ani nedoplnili, do svojho vyjadrenia zo dňa 14.05.2025 len opätovne od slova do slova preniesli celý pôvodný obsah žaloby, musel súd konštatovať, že petit žaloby nemožno považovať za určitý, jasne formulovaný a vykonateľný, a teda spĺňajúci podmienku konania o ňom, a preto podanie žalobcov 1/ a 2/ odmietol. Na uvedenom nič nemení ani postavenie žalobcov ako spotrebiteľov vo vzťahu k žalovanému.

22. Ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa § 129 ods. 1 CSP (uznesením č.k. 10Csp/19/2025-32 zo dňa 07.05.2025) najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

23. Záverom súd dôrazne upozorňuje žalobcov 1/ a 2/ na nutnosť slušného správania a vyjadrovania v podaniach adresovaných súdu, keďže ich podania obsahujú neslušné a nedôstojné explicitné invectívy na adresu súdu, resp. jeho zamestnanca, ktorým chýba akýkoľvek, čo i len zdanlivý vecný základ (napr. „právnický hygienizmus súdneho úradníka, ktorý žalobcovia nemienia tolerovať“), a ktoré sú spôsobilé znížiť dôstojnosť súdneho konania, či na adresu protistrany v konaní. Uvedená neslušná argumentácia má zrejme zdôrazňovať kritiku postupu, resp. rozhodnutia súdu, ako aj postoj žalobcov voči žalovanému. Aj názory, ktorými účastník konania alebo jeho právny zástupca nesúhlasia s rozhodnutiami súdov, sa dajú formulovať vecne, slušne a zdvorilo a nestrácajú pritom na svojej presvedčivosti (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 543/2024-35 zo dňa 02.10.2024).

Toto upozornenie považuje súd za preventívne opatrenie vo vzťahu k prípadnej budúcej komunikácii žalobcov (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 96/2024-35 zo dňa 24.11.2024). Ak sa táto nezmení smerom k rešpektovaniu zásad slušného správania a vyjadrovania, pristúpi súd k uloženiu poriadkovej pokuty podľa § 102 ods. 1 písm. e) CSP za hrubo urážlivé podanie, ktorú možno uložiť až do výšky 500,- Eur, a pri opakovanom porušení povinnosti až do výšky 2.000,- Eur.

Na posúdenie toho, či ide o hrubo urážlivé podanie, nie je podstatné, či je predmetom hrubej urážky súd, sudca, iný zamestnanec súdu, strana konania, svedok alebo akákoľvek iná, na konaní inak nezúčastnená osoba. Na posúdenie toho, či ide o hrubo urážlivé podanie, nie je podstatný vnútorný subjektívny pomer osoby, ktorej je urážka adresovaná, ale to, či tento výrok možno objektívne považovať za urážlivý (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 374).

Pre úplnosť súd dodáva, že ak súd pristúpi k uloženiu poriadkovej pokuty, Civilný sporový poriadok na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku nepripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu o uložení poriadkovej pokuty a neobsahuje ani ustanovenie o možnosti dodatočného odpustenia uloženej poriadkovej pokuty v prípade, ak to odôvodňuje neskoršie správanie osoby, ktorej bola uložená, resp. ak po jej uložení nastali dôvody hodné osobitného zreteľa.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa § 129 ods. 1 CSP najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.